

på grund af det stigende antal arbejdsmarkeds-pensioner, der vil komme i årene fremover – have folkepensionen oven i hatten. Også her er det nødvendigt at sætte ind, hvis vi skal kunne finansiere velfærdssamfundet i fremtiden.

Jeg vil ikke sige, at der kan hentes penge ud af det rene ingenting, for det kan der ikke. Men man kunne godt lave en skattereform på selskabsområdet – ja, det behøver ikke være en egentlig reform, man kunne simpelt hen bare beslutte, at nu skal alle altså betale den selskabs-skat, som nu engang er fastsat her i landet. Det er jo lidt fantastisk, at denne regering har råd til at skære ned på Told og Skat, som derfor ikke er i stand til at ligne de store selskabers komplicerede regnskaber med det resultat, at indtægterne ikke fosser ind i kassen og ikke er med på statens budgetter. Når smedemester Jensen og installatør Jørgensen og alle andre skal betale skat, er det fuldstændig vanvittigt, at vi ikke sørger for, at der også sker en retfærdig beskatning af de multinationale selskaber. Der er altså en lang række områder, hvor der kan sættes ind, og hvor der burde sættes ind.

På en måde kan man sige, at både debatten ved førstebehandlingen, debatten om ændringsforslagene og for den sags skyld også debatten i dag med al tydelighed viser, at der er forskellige linjer i Folketinget, og det kunne også bare mangle andet, når vi er så mange forskellige partier. Vi har forskellige holdninger, men der går faktisk en meget klar skillelinje i det nuværende Folketing. Der er den klare forskel, at oppositionen med forskellige variationer taler for reelle reformer af velfærdssamfundet og understreger, at velfærdsydelse ikke kan betales af ingenting.

Man kan gøre det på to måder. Man kan gøre det ved at lave reformer af samfundet, og man kan gøre det ved at ændre skattesystemet, men man kan under ingen omstændigheder gøre det på den måde, som den nuværende regering og Dansk Folkeparti gør det, altså med et skatte-stop. Det er bevist med al tydelighed af indholdet af finansloven med nedskæringer i hjemmeservice, byfornyelse, børnecheck og boligydelse, højere takster i den kollektive trafik, fjernelse af portostøtten osv. osv., for slet ikke at tale om de meget massive stramninger i den kommunale økonomi.

Konsekvensen af et skattestop er, at man er nødt til at skære i velfærden for at holde driften ved lige. Det er sådan set her, skillelinjen går, og derfor må jeg bare konstatere, at SF er grund-

læggende imod den linje, og at vi derfor selvfølgelig også vil trykke på den røde knap i aften.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Allerførst vil jeg gerne sige tak til hr. Ole Sohn, fordi hr. Ole Sohn i sin indledning bekræftede, at der er et opsving på vej. I modsætning til det, vi hørte fra den anden del af oppositionen, har hr. Ole Sohn anerkendt, at der rent faktisk er en række tegn på, at opsvinget er på vej. Det var hr. Ole Sohns indledning.

Kl. 15.35

Jeg vil godt tage fat i hr. Ole Sohns afslutning, hvor hr. Ole Sohn siger, at regeringen har strammet den kommunale økonomi så meget, at der er nedskæringer over hele linjen – frit fortolket efter, hvad hr. Ole Sohn sagde. Jeg vil gerne spørge, om hr. Ole Sohn kender denne rapport, der netop er udkommet. Den er udgivet af Rådet for Socialt Udsatte, som den 16. december udsendte en pressemeddelelse om netop kommuners og amters indsats på det sociale område. Der konkluderes som afslutning på første afsnit, at betragter man kernekonti og tilgrænsende konti under et, er der tale om en realvækst på 6 pct. i kommuners og amters indsats over for de svageste.

Derfor er hr. Ole Sohns påstand om nedskæringer fejlagtig og forkert, og vil hr. Ole Sohn ikke godt komme herop og bekræfte, at Rådet for Socialt Udsatte har påvist det stik modsatte af det, hr. Ole Sohn har fremført?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil lige sige, at når jeg indledningsvis refererede til opsvinget, er det, fordi jeg tror, at alle her i salen, der interesserer sig for økonomi, læser de samme prognoser og de samme vurderinger. Det er vel også de samme programmer, man smider ind i computeren, og det er de samme resultater, vi får, så den form for diskussion synes jeg er inderlig ligeegyldig – forstået på den måde, at når det viser sig, at prognoserne tyder på et opsving, hvorfor skulle man så forsøge at tale det ned? Hvis det er virkeligheden, så er det virkeligheden, og min pointe var sådan set bare at påpege, at det jo ikke er regeringen, der har æren for, at der kommer et opsving udefra, men at det er helt fint, at der også kan komme et opsving her i landet.

Min kritik af regeringens politik over for kommunerne går på, at det er en kendsgerning,